

на манастира въ най-ново време. На 1876 год. деветъ души батачани дошли тукъ презъ Разлога и се криели въ манастира. И макаръ, че манастирътъ ги показвалъ като свои обикновени наемни работници, за които ужъ не знаелъ дори и откъде сж, и въ скоро време ги изпратилъ отъ манастира, турцитѣ сж го обвинили, че той покровителствува „комититѣ“. 150 башибозуци отъ Дупница и 150 отъ Джумая дошли на лагеръ въ манастира, ала скоро си заминали. Единъ турчинъ и игуменътъ се разправяли за русина и турчина: асланъ и мечка, нѣкога мечката е по-силна. Войната. Единъ софийски турчинъ веднажъ разправялъ на игумена, че турцитѣ отъ Азия се приближили чакъ до Петрополъ (чулъ е може би за Александрополъ). Пловдивскитѣ бегликии и семейството на Константиновича (самоковци) тукъ всички ги знаятъ. — Стари икони, на 1834 г. се получила заповѣдь отъ патриаршията да се изгорятъ старитѣ икони и книги, тя била печатана, ала едва ли ще се намѣри нѣкой екземпляръ. — Му спречъ [моята речъ] къмъ игумена. — Великолепно впечатление отъ постройката, най-голѣмата сграда въ България и на цѣлия Балкански полуостровъ (северния безъ Елада), като изключимъ Атонъ, Цариградъ и старата Салона. Има около 300 стаи. — Княжескитѣ излети по върховетѣ на Рила къмъ езерата. — Пакъ общо дежеуер. Въ трапезарията копривщенски надписъ, издигнали тази келия:

Въ лѣто 1834 ѳгнія 29. Назначаемъ здѣ пишуще имена ктиторовъ келии сѣа, сущѣ ѿ село копрѣйщица фѣлѣбилѣйскѣа епархѣи, ѳже ѳскупѣша за вѣчноѣ ѳхъ воспоминанѣе и дѣшевное спасенѣе. ѳмена же сѣтъ слѣдѣющаа: павлѣ лютя, найденъ бѣнювъ, теодоръ хаѣи нѣколовичъ, хаѣи нѣйко кѣзълочичъ, любѣнь каравѣла, сѣлчо ѳванъ чомѣкъ, теодоръ ѳванъ чомѣкъ, нѣкола чичо делѣ делва, вѣлю мангѣръ вѣсювичъ, рѣтъ тѣлювичъ, пѣтко кѣровичъ, теодоръ бѣлдѣевичъ, ганчо бѣзювичъ, нѣнчо вѣсювичъ, спасъ бѣдракъ, христо дочанъ, брайко вѣлковичъ, гѣнчо топѣлъ, пѣнчо карагѣдѣсъ, теодоръ христо догѣнъ, стоянъ тѣмовичъ, пѣтко цѣнго, гѣнчовѣца забѣнова, ѳванъ грѣювичъ, пѣйо дрѣтю, нѣкона дѣсевичъ, нѣтко главчо, нѣкона дѣйко вѣсювичъ, ѳванъ ѳлювичъ, спасъ кѣровичъ, марѣнчо павлѣ люто олѣ, грѣю пелтѣкъ, вѣлю и тѣнчо мѣтавъ олѣ, рѣтко кацѣръ.

По-нови (добавени): хаѣи геро, рѣтъ ѳлю хаѣи рѣтъ Олѣ, хаѣи найденъ хаѣи влѣковъ бѣи, нешо никола дончо никола чѣповъ 1839. кѣичо крѣстю радомировъ.

Отъ страната 1844: нешо панчо дрхаръ /драгъа дрхаръ/ петраъ ганчо /мѣровънъ.

По-нататкъ въ единъ кѣошкъ или балконъ на най-високата галерѣя: В лѣто 1834 априлѣа 15 мѣйсторъ Крѣсто Дебрѣлѣа ѿ село Лазарѣполе созда кѣошкъ сѣи своимъ трѣдомъ и иждивенѣемъ за дѣшевное егѣо спасенѣе.